

Radim Kořínek

Beauty fotografie

Inspirativní průvodce fotografa
podivuhodným světem krásy

computer
press

Radim Kořínek

Beauty fotografie
Inspirativní průvodce fotografa
podivuhodným světem krásy

Computer Press
Brno
2012

Beauty fotografie

Inspirativní průvodce fotografa podivuhodným světem krásy

Radim Kořínek

Obálka: Martin Sodomka

Odpovědný redaktor: Eduard Keberle

Technický redaktor: Jiří Matoušek

Objednávky knih:

<http://knihy.cpress.cz>

www.albatrosmedia.cz

eshop@albatrosmedia.cz

bezplatná linka 800 555 513

ISBN 978-80-251-3771-0

Vydalo nakladatelství Computer Press v Brně roku 2012 ve společnosti Albatros Media a. s. se sídlem Na Pankráci 30, Praha 4.
Číslo publikace 16465.

© Albatros Media a. s. Všechna práva vyhrazena. Žádná část této publikace nesmí být kopírována a rozmnožována za účelem rozšiřování v jakékoli formě či jakýmkoli způsobem bez písemného souhlasu vydavatele.

1. vydání

 ALBATROS MEDIA a.s.

OBSAH

Úvod	7
Kapitola 1 – Myšlení a cit versus technika	9
Myšlení	11
Technika	15
Cit	15
Kapitola 2 – Beauty	17
Pojem Beauty – definice, vymezení	19
Krása a kýč ve výtvarném umění	23
Komerční uplatnění	24
Fotografie a obraz ve zpodobování ženy	27
Kapitola 3 – Světlo	31
Technika	32
Interiér	32
Umělé světlo	34
Rozmístění světel po ateliéru	36
Přirozené světlo v interiéru	38
Exteriér	38

Kapitola 4– Jak začít 41

Vize, koncept	42
Vhodná modelka	48
Kde modelky hledat	49
Vizáž, účes, šaty, šperky a doplňky	50
Interiér, exteriér	52
Interiér	52
Exteriér	52

Kapitola 5 – Vlastní fotografování 55

Navození dobré atmosféry	56
Vyjasnění si možností a cílů se všemi zúčastněnými	57
Živost, volné vedení modelky	59
První snímky	60
Maximum variant	60
Příprava na postprodukční úpravy	61
Kdy skončit	61
Zohlednění požadavků zákazníka či zúčastněných	62

Kapitola 6 – Atmosféra 65

Které záběry vybrat	67
Atmosféra snímku	69

Kapitola 7 – Postprodukce 71

Retuš	72
Deformace a „vylepšování“	75
Montáž	81
Jednoduchost versus složitost	93

Kapitola 8 – Rozbor jednotlivých fotografií	97
Kapitola 9 – Inspirace a originalita	149
Kapitola 10 – Galerie	157
Závěr	173
Rejstřík	175

Tuto knihu věnuji své ženě Kataríně za její velkorysou podporu a nekonečnou inspiraci.

Obrázek Ú.1: *Retro*, modelka Kateřina Krobová (Bohemia Model Management), vizáž Katarína Kořínková

ÚVOD

Tématem této publikace je fotografie ve stylu Beauty. Samotný pojem Beauty (krása) je velice výmluvný. Budeme se skutečně zabývat především objevováním a znamenáváním krásy. Fenomén krásy je však značně relativní. Hranice mezi krásným a odpudivým je velmi individuální a mění se v čase podle vrtochů aktuální módy. Navíc, co se líbí jednomu, nemusí se nutně líbit druhému. V Beauty fotografii je situace trochu jiná. Zkusíte-li si zadat do internetového vyhledávače zmíněný název, naleznete celou záplavu snímků, jež se od sebe prakticky nebudou lišit. Většinou pohledná symetrická tvář, čistá pleť, jemné světlo, svěží teplota barev, ruce v něžném gestu poblíž obličeje. Jedna jako druhá. Všimněte si, že prakticky není možné identifikovat autora podle jeho specifického stylu. Jistě, fotografie Beauty se uplatňuje především v komerci, kde prim hrají požadavky zákazníka. Reklama má svá pravidla a neposkytuje příliš velký prostor pro manévrování. Přesto je možné hledat a úspěšně nalézat nová, invenční řešení.

Cílem knihy je nabídnout vám několik různých možností práce s pojmem krásy. Kde hledat inspiraci, jak je možné o ní přemýšlet, jak ji zachycovat či interpretovat. Mým cílem není poskytnout vám návod, jak se zařadit do šedé masy konkurence, ale jak se stát ve své tvorbě sami sebou. Proč být průměrní, když máte možnost být jedineční? Proč hned na začátku ohýbat hřbet? Dozvíte se zde cosi o výtvarném myšlení, o vztahu fotografie a volného vizuálního umění. Stručně si povíme něco o vhodném osvětlení, konkrétní práci s modelkou a týmem spolupracovníků. Zjistíte, jak selektovat dobré záběry od průměrných a špatných. Probereme si postprodukci včetně populární montáže atd. Na závěr se pokusím podrobně rozebrat své vlastní fotografie a prozradit vám konkrétní postupy, jichž jsem při jejich vzniku používal.

Mým úmyslem není cosi vnucovat nebo bohorovně poučovat. Rád bych jen nabídl pomocnou ruku těm, kteří o to budou stát.

Obrázek Ú.2: *Bílá*, modelka Karolína Machová, vizáž Táňa Havlíčková

KAPITOLA

1

MYŠLENÍ A CIT
VERSUS TECHNICKA

Obrázek 1.1: modelka Bára Bálková, vizáž Katarína Kořínková

Obrázek 1.2: *Bílá*, modelka Karolína Machová, vizáž Táša Havlíčková

Myšlení

Během studia na Akademii výtvarných umění, které je oficiálně šestileté, se o vlastní technice malby nebo fotografování nedozvíte prakticky nic. Předpokládá se, že už techniku buď máte, nebo jste natolik na výši, že si ji sami doplníte, dostudujete. Není to tak pochopitelné ve všech ateliérech, ale v těch, kde jsem se vyskytoval, to tak bylo. Celá výuka je zaměřená především na výtvarné myšlení.

Umění musíte nejdříve pochopit. Přemýšlet o něm.

To není tak jednoduché, jak to na první pohled vypadá, když chcete vymyslet dílo, jímž sdělujete nějaký obsah. Něco nově-

ho, co tu ještě nebylo. Něco, co nebude primitivně prvoplánové, ale zároveň si udrží srozumitelnost pro běžného konzumenta vaší práce. Něco, co si dokážete bezpečně obhájit. To je velmi těžké.

Výuka rovněž neprobíhá klasickou formou: pedagog přednáší, žák naslouchá. Jde o skupinové konzultace, kde se hledá řešení problému prostřednictvím rozhovoru všech zúčastněných. Profesor neřekne studentovi, co má dělat. Ale pomůže mu, aby na to přišel sám. Považuji to za velice dobrou metodu výuky. AVU mi v tomto směru dala opravdu hodně.

Z tohoto důvodu bych vás poprosil o trpělivost, neboť v textu narazíte na nejednu odbočku, která s focením Beauty přímo

Obrázek 1.3: modelka Aneta Parris, vizáž Veronika Šorfová, pro časopis For Men

nesouvisí. Myslím však, že mají svou důležitost z hlediska výtvarného myšlení, o které mi půjde především.

Dovolím si zde vyřknout i jednu „kacířskou“ myšlenku, že totiž nemít v tomto případě fotografické vzdělání může být i výhodou. Proč? Vysvětlím na příkladu svého původního oboru malby. Skoro nikdo v značně bohatých dějinách výtvarného umění se nezapsal do historie tím, že tvořil momentálně populární artefakty. Naopak, byli to ti, kteří šli proti proudu. Ti, kteří se vymanili z „okovů“ vzdělání (z toho, co jim bylo vtlačováno do hlavy) a přišli s něčím novým. Milan Knížík jednou pronesl větu zhruba v tomto znění: Dobrá škola je ta, vůči níž se student vymezí. Přeloženo do češtiny: škola by měla dát studujícímu dobrý základ, na kterém může stavět, ale neměla by ho „ohnout“ – stáhnout do průměru. Budoucí umělec by měl být zase natolik silný, aby si udržel nadhled a vlastní názor. A možná i trochu pochybnosti, která ho neustále nutí hledat jiná řešení.

Sám na sobě občas pozoruji negativní vlivy mého studia, které se nabalily na ty pozitivní. Hluboko v podvědomí mám například zapsáno, že tohle je kýč a ono už ne, že ta a ta barva by se neměla kombinovat nebo špinit a tak dále. Jsou to hranice, které už nepřekročím. Kdežto ve fotografii mám mnohem větší svobodu. Teorii znám, ale nemám ji tak tvrdě zafixováno jako v malbě. Můžu více experimentovat a pouštět se do akcí, které by jinak byly tabu. Samozřejmě ve většině případů si natluču nos, avšak tu a tam z toho území fotografického podsvětí vytáhnou na světlo postup, který mi otevře nové obzory. A to je podle mne největší výhoda nezátíženosti.

Obrázek 1.4: Egypt, modelka Paulina Nakashole, vizáž Táňa Havlíčková

Obrázek 1.5: modelka Andrea Saint Clair, model Justice Kofi, vizáž Janine Alexander

Technika

Mnoho fotografů má tendenci „utopit se v technice“. Techniku, ať už fyzickou nebo techniku fotografování, natolik adorují, že přestávají myslet na obsah a sílu samotného snímku. Vytrácí se obsah a zůstává jen studená dokonalost.

Někdy se to hodí (třeba u produktové fotografie), někdy méně. Jedná se o poměrně přirozenou tendenci a fotograf by se měl neustále kontrolovat, jestli už též v tomto souboji nepodléhá.

Na opačném pólu stojí fotografové, kteří si s technikou nelámou hlavu. Většinou jsou to lidé původně z jiných oborů bez fotografického vzdělání. Pracují více citem. Někdy dokonce jen citem. Jindy jde o umělce, kteří techniku ovládají, avšak jdou proti ní. Dělají z „chyby“ umění. Schválně záběr poškozují, rozostřují, dodávají zrno, přepalují, přiznávají okraje negativu... Mnohokrát dosahují úžasných výsledků.

Oba zmíněné přístupy mají něco do sebe a jsou tvůrci, kteří jejich prostřednictvím udělali závažnou kariéru. Na začátek bych však doporučil zajímat se o obojí a časem se uvidí, kam vás to více potáhne.

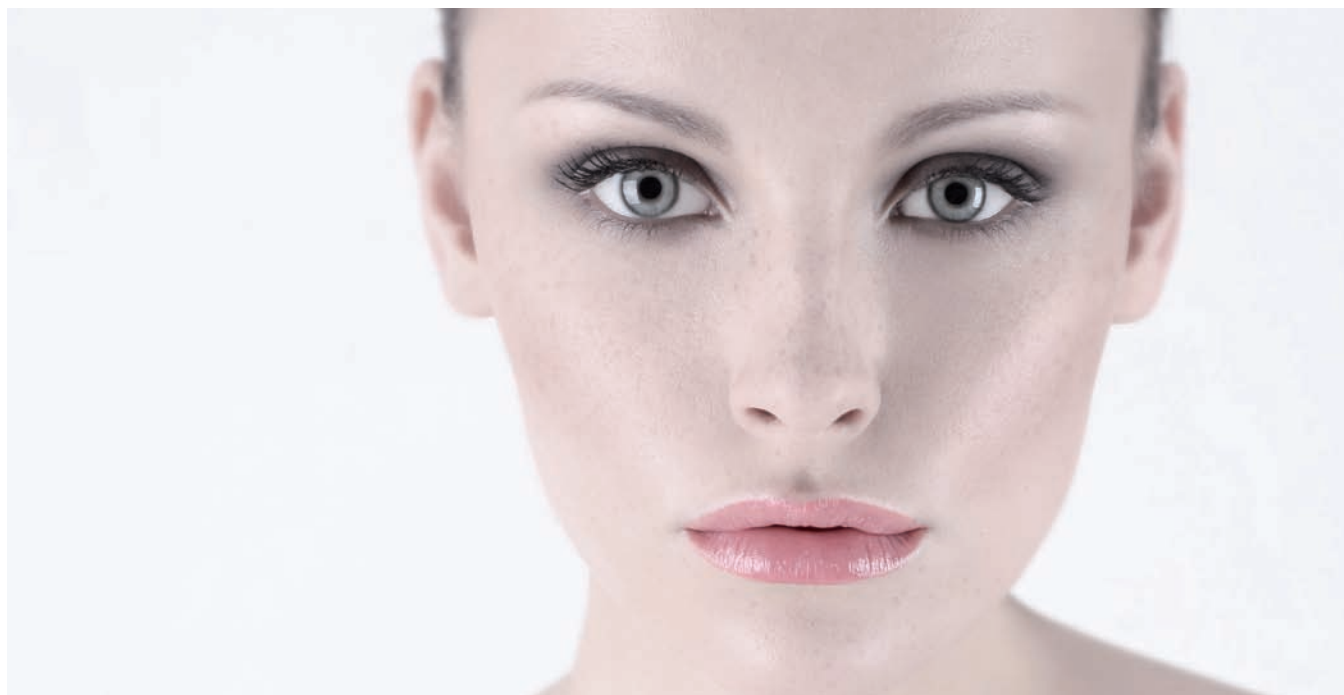
Cit

Třetím faktorem, který má, podle mého názoru, nesmírný vliv na kvalitu fotografie, je cit. Společně s technikou fotografování a výtvarným myšlením tvoří základní výbavu každého dobrého fotografa.

Cit. Co to vlastně je? Když si do řady srovnáte 20 podobných fotek a budete si je pečlivě prohlížet, tak jedna nebo dvě z nich vás zaujme. Bude vás něčím přitahovat více než ostatní. Nebudete schopní říci, proč tomu tak je, ale budete to cítit. Cit je vlastnost, se kterou se musíte narodit. A narodí se s ním asi každý. U někoho je silnější, u někoho slabší. Dobrá zpráva je, že ať je cit takový nebo makový, je možné ho, stejně jako fantazii, trénovat. Budete-li dlouhodobě prohlížet spousty kvalitních fotografií a u každé z nich se zastavíte a zkusíte si zodpovědět otázku, proč se vám právě tato fotografie líbí, čím vás nejvíce zaujala, mnohemu se naučíte. Získáte podvědomou zásobárnu nápadů. Vytvoříte si určitý přehled o konkurenci a váš cit pro fotografii se o něco málo zvýší.

Cit hraje důležitou úlohu v každé opravdu dobré fotografii. Tam, kde se necháte pohltit fotografovaným objektem natolik, že přestáváte myslet na techniku a na původní myšlenkový koncept (záměr), vítězí cit. A v mnohých případech je to ku prospěchu věci.

Obrázek 1.6: modelka Adéla Kučerová, vizáž Adéla Kučerová

KAPITOLA

2

BEAUTY

Obrázek 2.1: *Retro*, modelka Kateřina Krobová (Bohemia Model Management), vizáž Katarína Kořínková

Pojem Beauty – definice, vymezení

Beauty neboli Krása je abstraktní pojem, s nímž se setkáváme v mnoha oblastech lidského bytí. Významem tohoto pojmu se zabývá především filozofická disciplína zvaná estetika (původně od řeckého *aisthesis*, smyslové vnímání).

Krása – jedna ze základních estetických kategorií, považovaná za ústřední a nejvšeobecnější pojem. Přisuzovaly se jí znaky harmonie, pořádku, jednoty v rozmanitosti, případně ladnosti.

(*Ottova všeobecná encyklopedie*, 2006)

To je obecná definice pojmu Krása (Beauty). Fotografie Beauty z ní svým způsobem vychází. S Beauty souvisí i další fotografické kategorie, které s ní sousedí. Je to z jedné pomyslné strany Akt a z druhé strany Fashion a Portrét.

Akt – je disciplína, jejímž dominantním motivem je zobrazování nahého lidského těla.

Portrét – takové zachycení podoby zobrazovaného, aby fotografie zachytila nejen podobu modelu (většinou obličej a horní polovinu těla), ale i náhled do něj samého. Jeho duši, náladu.

Fashion neboli Móda, módní – nám napovídá či diktuje, jak by se mělo něco v dané době dělat, jak bychom se měli oblékat, česat atd. Stručně řečeno.

Fashion fotografie upřednostňuje zachycení nabízeného zboží, tedy zejména módních oděvů a doplňků. Ono hraje hlavní roli. Modelka a aranžmá záběru pak vytváří více méně jen důstojné prostředí pro zobrazovaný produkt. Fotografie ve stylu **Beauty** pracuje, naproti tomu, především s pojmem krásy. Produkt ustupuje více do pozadí zájmu. Hlavní roli tu přejímá krása výsledné fotografie nebo zobrazované osoby.

Obrázek 2.2: modelka Karolína Ludvíková, vizáž a styling Martina Bartošková

Jak jste si nepochybně všimli, fotografie Beauty se nejčastěji uplatňují v reklamě na kosmetické přípravky. Zákazníkovi jasně říká: budeš-li mě používat, zkrásníš. Hra na dokonalost vás má zhypnotizovat a vymámit z vás peníze za něco, co nepotřebujete. Modelka je pokaždé nádherná, kypící zdravím, čistotou a svěžestí. Ranní světlo, které jemně rozpívá bílou, dokonale vyretušovaná pokožka, prodloužené nohy, krásné ruce, něžnost, intimita. Kdo by odolal.

Rozmezí mezi jednotlivými kategoriemi je ale velice tenké a často se stává, že je všemi směry překračováno. Například

některé oděvní značky světových jmen propagují svou novou módní kolekci prostřednictvím fotografií, kde zmíněné oblečení vlastně vůbec není vidět. Jde spíše o krásu a sílu značky, která si tohle může dovolit.

Osobně mi přísné škatulkování nijak zvlášť nevyhovuje. Mám raději větší svobodu pohybu. Pojem Beauty chápu mnohem šířeji, než je běžné. V této knížce naleznete nepochybně mnoho fotografií, které byste sem sami možná nezařadili. Za to se omlouvám.

▲ **Obrázek 2.4:** modelka Andrea Saint Clair, model Justice Kofi, vizáž Janine Alexander, styling Janine Alexander

◀ **Obrázek 2.3:** modelka Dina Cassama, vizáž Katarína Kořínková

Obrázek 2.5: *Night I*, modelka Petra Solis Radousová, vizáž Katarína Kořínková, styling Marko Lopatič

Obrázek 2.6: modelka Eva Zelinková (Bohemia Model Management), vizáž Katarína Kořínková

Krása a kýč ve výtvarném umění

Krása je pojem, který by nepochybně stál za rozsáhlou filozofickou rozpravou. My se tím však nebudeme zdržovat. V publikaci tohoto typu jednak nemá místo a sám bych si na ni ani netroufal. Přenechám to fundovaným odborníkům.

Stručná definice krásy už zazněla v předchozí kapitole. Stejně jako u kýče jde o jev jen velmi těžko ohraničitelný. Co je ještě krásné a kdy už se jedná o kýč? To je otázka, která se v souvislosti s určitými výtvarnými, ale i hudebními projevy opakuje do nekonečna. Určitě existuje mnoho pokusů o přesnější vymezení obého. Nejjednodušší je asi konstatování, že když více než polovina diváků (kritiků) považuje artefakt za krásný, bude se patrně jednat o krásu. Naopak zavrhně-li více než polovina publika věc jako kýč, převládne toto mínění i v širší veřejnosti. Je to velmi individuální a hodně záleží na přístupu autora k tvorbě. Jsou umělci, kteří zcela záměrně balancují na hraně kýče. Nebo s ním rovnou i pracují. Pak jsou jiní tvůrci, kteří se ocitají na nebezpečném minovém poli kýče jaksi proti své vůli. Tato sorta fotografů, malířů atd. se následně dělí ještě jednou. Na ty, jejichž naivní kýč je výrazem čisté nezkaženosti, upřímnosti a nutno říci odvahy, a ty, kteří se svými často hloupými výtvary, na rozdíl od předchozí skupiny, zcela znemožní.

Současné výtvarné umění má s krásou zase jiný problém. Bojí se jí jako čert kříže. Uplatňuje se maximálně krása „divná“, bizarní. Souvisí to jednak s přesvědčením, že obvyklé

představě o kráse už ve volném umění odzvonilo, ale i s tím, že udělat něco krásného je těžší a vzhledem k neúprosné kritice nebezpečnější. Jistou roli zde hraje i faktor stále častěji doprovázející mladé umělce: když něco neumím např. namalovat nebo vyfotit, prohlásím to za umělecký záměr. Jedná se o pohodlnější cestu a kritika mu ji bohužel obvykle „sežere“.

Další zajímavou oblastí je pomyslná hranice mezi krásou a ošklivostí. Pro její bližší určení platí podobná pravidla jako u krásy a kýče. Co se jednomu líbí, může se druhému hnusit. Zajímavě o tom přemýšlel slavný hollywoodský režisér (původně malíř) David Lynch. Usoudil, že rozhodnutí o tom, co se dá považovat za krásné nebo odporné, mnohdy souvisí s naučenými stereotypy. Konkrétně uvidím-li v kině detailní záběr na lidské vnitřnosti a nebudu vědět, o čem se jedná, bude se mi ta barevně výrazná abstrakce patrně líbit. V momentě, kdy mi prozradí, na co se ve skutečnosti dívám, pravděpodobně se mi zvedne žaludek. Položím vám v této souvislosti otázku: kdyby vám od mala nebylo neustále vnucováno, že lidské exkrementy jsou fuj a že zapáchají, myslíte, že by vám ten výrazný odér voněl, nebo ne? Pokud mě po této podivné otázce považujete za šílence nebo si říkáte, že to už s fotografováním krásy ale opravdu nesouvisí, tak jsem tím jen chtěl naznačit, že

není špatné se v hledání řešení tvůrčích problémů občas porozhlédnout i do směrů neobvyklých. A nečekaných.

Komerční uplatnění

Většina z vás, kteří budete ochotni číst tuto knížku, asi s focením začíná nebo fotí v první řadě pro radost. Jestliže však máte ambice pokusit se prorazit na trh s fotografií, musím vás varovat. Bude to stát mnoho sil a prožijete nejedno zklamání. Konkurence je velmi silná a zvláště s boomem digitálních zrcadlovek je náš malý český trh přesycen fotografií. Navíc zjistíte, že i když budete opravdu hodně dobří, ovšem bez známostí, nebude vám to nic platné. Další překážkou na cestě k vysněnému cíli pak bude častá pohodlnost zákazníků, kteří už mají své

fotografy, a nebude vůle to měnit. Úřaduje zde i strach z nového, originálního a bezpečně neproověřeného. V tomto směru jsme vždy byli a navzdory současným informačním technologiím stále jsme pozadu za světem.

Když se vám přesto podaří prosadit se, čeká vás život plný tvrdé práce. Žádný bohémský život z toho rozhodně nekouká. Budete věčně bez peněz a v nejistotě, jestli příští měsíc zaplatíte nájem. Ale bude vás živit nádherná práce a budete svými pány.

Obrázek 2.7: modelka Michaela Trávníčková, vizáž Katarína Kořínková, Ivan Komenda (Hanák) – kuchyně

Obrázek 2.8: modelka Eva Želinková (Bohemia Model Management), vizáž Katarína Kořínková

Obrázek 2.9: *Béžová*, modelka Eliška Čejková (Bohemia Model Management), vizáž Katarína Kořínková

Fotografie Beauty má pak poměrně široké uplatnění. Reklamní fotografie, fotografie pro různé časopisy, kalendáře, svatby, společenské akce, booky začínajících modelek, soukromá rodinná fota na památku atd.

Čím budete známější, tím větší prostor dostanete v provedení zákaznickova přání. Vrcholem je, když si vás zadavatel už neobjednává jako fotografa, který vyfotí zakázku podle jeho přání (a ne jinak), ale když si najme váš styl, nebo dokonce jméno. A nechá vám volnou ruku v realizaci projektu.

Fotografie a obraz ve zpodobování ženy

Pro nás fotografie je důležitým poznáním fakt, že se žena (ale i muž) ráda líbí. Žena (muž již méně) je navíc velmi ráda zpodobována. Alespoň většinou. Pocho-pitelně jsou vyžadovány portréty lichotivé, které dotyčné dámě na kráse spíše přidávají, než ubírají.

Mám mnoho kolegyně z oboru umění, které výtvarně pracují se svou podobou. Víc než 90 % z nich si dává velký pozor, aby na všech obrazech, fotografiích, videích, filmech a sochách vypadaly dobře. Nesnažím se to zlehčit. Naopak. Naprosto tomu rozumím. My muži se v tom ostatně moc nelišíme. Je ovšem i několik málo umělkyně, které se nebojí svou podobu zhyzdít. Zmiňuji v této souvislosti například zajímavé fotografie Cindy Sherman nebo malby Jenny Saville. Každopádně pro nás fotografie z toho plyne, že budeme-li fotit ženu, musíme pečlivě sledovat nejen krásu a kvalitu naší fotografie. Měli bychom se rovněž zachovat jako džentlmeni vůči fotografované dámě a zohlednit i to, zda ona sama nebude mít z fotografie spíše trauma než radost.

Zachycování podoby žen různými uměleckými technikami má velmi dlouhou historii. Připomněl bych alespoň jedny z nejkrásnějších dívek dávnověku, které provázely dějiny Starého Egypta. Elegantní Kréťanky, trochu chlapečtější Řekyně a Římanky, exotické Babylónanky, Peršanky atd. Každá doba s sebou přinášela svůj specifický pohled na ideál krásy, který se měnil zároveň s vývojem člověka jako živočišného druhu. Svou roli v tom, kromě životních podmínek, jistě sehrála i móda. Vždyť ještě sotva

Obrázek 2.10: modelka Bára Bálková, vizáž Katarína Kořínková

Obrázek 2.11: *Antika*, modelka Denisa Rosinská, model Miroslav Kolenyak, vizáž Táňa Havlíčková, styling Marko Lopatič (doplňeno kresbou)

před 150 lety byla ideálem krásy spíše dáma plnoštíhlá. Spisovatelé jako Robert Musil obdivují na svých hrdinách druhou bradu jako něco nesmírně přitažlivého. Když se podíváte na jakýkoli film z 50. let minulého století, uvidíte, že ještě naše babičky měly postavu tvarovanou jinak než dnešní ženy. Často propadlé hrudníky a kalhoty vytažené až k pupíku tehdejším mužům na vzhledu (z našeho pohledu) rovněž nepřidaly. Kdybyste např. přivedli nádhernou britskou herečku Keiru Knightley na barokní panovnický dvůr kteréhokoli evropského království, byla by pravděpodobně považována za ošklivou a příliš hudebnou.

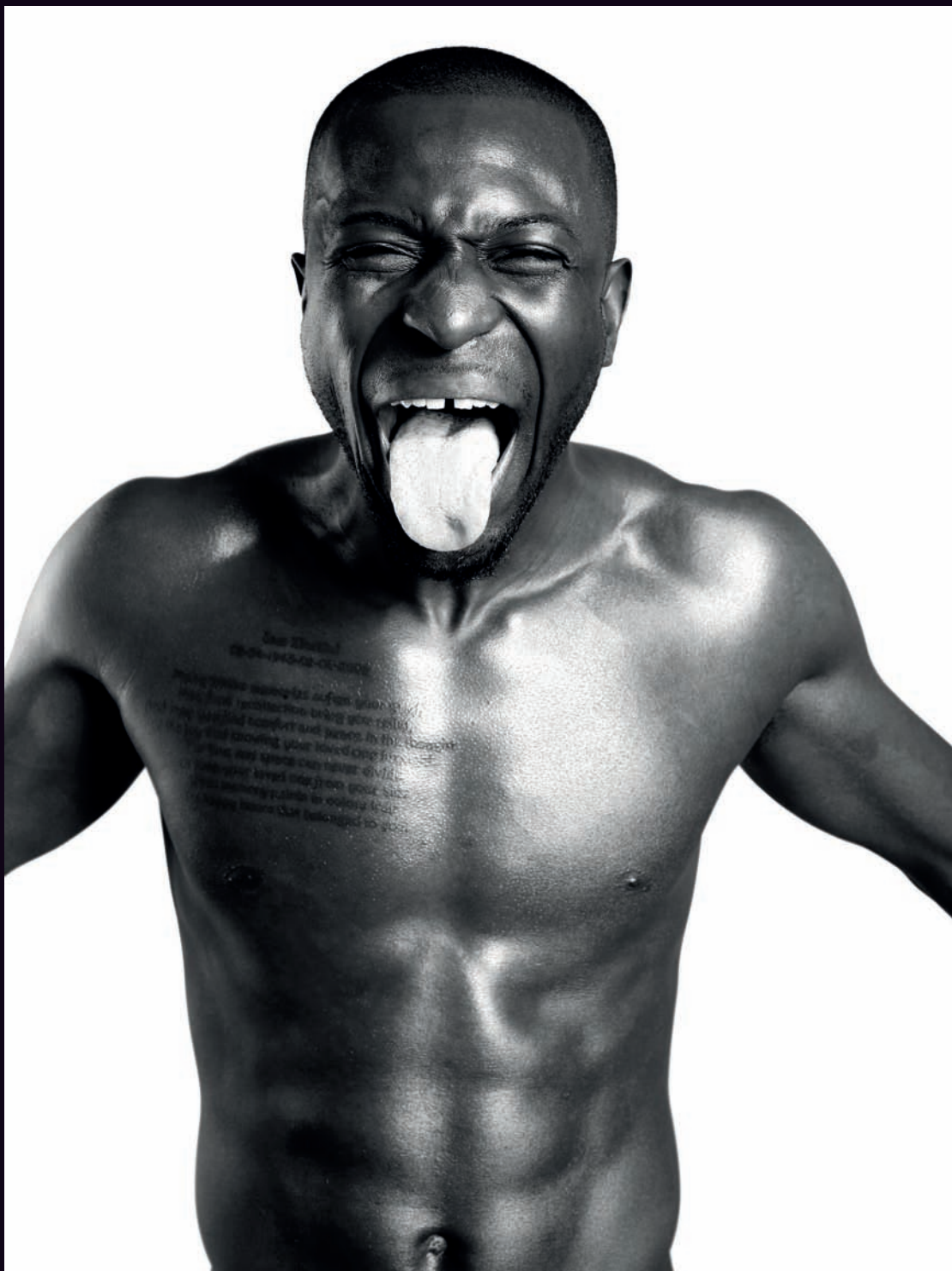
Obraz má na rozdíl od fotografie jednu nevýhodu. Hranice kýče na vás cení zuby z mnohem větší blízkosti, než je tomu u fotografie. Namalovat krásnou ženu je už samo o sobě solí do očí vždy připravených kritiků. Jak už jsem napsal v jedné z předchozích kapitol, namalovat něco ošklivého nebo depresivního je mnohokrát snadnější než svést souboj s tématem krásy, případně radosti a neklesnout přitom do bahna paskvilu.

Malujete-li dámu ve zralejším věku, pak tato dáma zpravidla očekává, že budou potlačeny vrásky, vypnutější pleť, vlasy nebudou tak šedivé atd. Jestliže jí vyhovíte, bude portrét pro ni. Pro vás už ten obraz bude zpravidla nevystavitelný, jelikož ztratí autenticitu. Nebude poctivý a obvykle se to i pozná. Pakliže jí nevyhovíte a budete si prosazovat svou, budete mít na kontě dost možná podřený, zajímavý obraz, ale do budoucna jste právě přišli o potenciální modelku.

Fotografie je v tomto ohledu mnohem, mnohem liberálnější. Tím, že ženu **citlivě** vyretušujete, prodloužíte jí nohy, zúžíte pas, „přifouknete“ poprsí, nemůžete nic získat. Udělat z figurální fotografie kýč je téměř nemožné.

Fotografický záběr snese v porovnání s malbou mnohé.

Udělat z něj cosi nevkusného dokážete snad jen skrze nevhodné přeslazené prostředí, do kterého modela/modelku zasadíte. Nebo skrze příliš „upovídané“ doplňky. Zkrátka fotografii živého modelu (ženy, muže, dítěte) můžete získat v podstatě jen „omáčkou“, v níž bude model/modelka naložena, ale jen velice těžko vlastní figurou.

Obrázek 2.12: model Justice Kofi, vizáž a styling Janine Alexander

KAPITOLA

3

SVĚTLLO

Technika

Každá specializace chce své. Naprosto mi nezbyvá čas na to, abych se ještě pročítal haldami právě vyšlých časopisů, bedlivě sledoval novinky a byl schopen s jistotou rozlišit přednosti a nevýhody jednotlivých technických vymožeností. V tomto ohledu se naštěstí můžu plně spolehnout na člověka (Václav Mládek – Fotofast), který mi zatím vždy poradil dobře, bez ohledu na to, jestli např. levnější variantou produktu nesnížil svou vlastní provizi. Sám se tedy o techniku nijak zvlášť nestarám.

Nebudu se tu tedy pouštět na tenký led a pro informace o konkrétních produktech (fotoaparátech, objektivích, stativích...) nutných pro fotografování vás odkážu do péče povolaných odborníků.

Abyste mohli pořídit dobrou fotku, neobejdete se bez zdroje dostatečně silného světla.

Živý objekt (model) se dá jen velmi komplikovaně fotit v pološeru. Můžete sice použít stativ, ale model/modelka se při nejlepší vůli nedokáže naprosto nehýbat (jde-li o delší čas expozice). Dá se také zvýšit citlivost ISO, čímž zkrátíte nutný expoziční čas. Je to ovšem na úkor kvality výsledné fotografie (bude více „šumět“). Jaká světla použít a proč se dozvíte na následujících řádcích.

Interiér

Interiér nám poskytuje některé výhody i nevýhody. Největší výhodou je, že světelné podmínky, které vytvoříte, jsou naprosto ve vaší moci. Jak si modelku nasvítíte, tak to i bude. Bez toho, abyste byli rušeni venku se neustále měnícími světelnými podmínkami. Máte klid a čas si vše dopředu promyslet. Dobré je i vyzkoušet si světlo ještě dříve, než modelka dorazí, například na ochotné partnerce. Když během focení budete příliš dlouho pobíhat se světly sem a tam, můžete ohrozit důvěru zúčastněných ve vaše schopnosti, což se negativně odrazí v jejich následném nasazení.

Obrázek 3.1: modelka Bára Bálková, vizáž Katarína Kořínková

Umělé světlo

Požizovací náklady na vybavení ateliéru jsou vysoké. Jakmile má něco v názvu na začátku foto-, musíte počítat s tím, že cena bude o dost vyšší, než kdybyste natrefili na stejnou věc v rámci jiného typu zboží. Je to dnes velmi populární hobby a výrobci i prodejci z toho patřičně těží. Trh je pak zaplaven i naprostými nesmysly, které však podle reklamy nezbytně nutně potřebujete.

Začínáte-li, postačí vám dvě dostatečně výkonná umělá světla s potřebným příslušenstvím.

Zvolit si můžete:

- ❑ **Světla stálá** – výhodou je, že po celou dobu na modelce vidíte, jak bude výsledně nasvícena. U zábleskových světél to musíte odhadnout nebo zapnout současně stálou modelovou (pilotní) žárovku. Nevýhodou je, že stálá světla jsou většinou slabší než záblesková, a přesto mají mnohem větší spotřebu. Rovněž se v jejich přítomnosti dost ohřejete, což není vždy nutně příjemné. Vylučuje to například, abyste stálé světlo použili v softboxu. Rozžhavená žárovka musí chvíli chladnout, než ji odpojíte a znovu zapojíte např. v jiné místnosti, kam se focení přesouvá. Hůře se vyvažuje bílá.
- ❑ **Světla záblesková** – používá je drtivá většina profesionálních fotografů. Jsou výkonnější, nepřehřívají se, bílou snáze vyvážíte. Můžete na nich bez obav použít softboxy i jiné podobné vybavení. V dnešní době je možné sehnat tato světla za už poměrně přijatelnou cenu. Nevýhodou je, že jsou přece jen stále dražší než světla stálá a že k nim musíte pořídit ještě drátové (levnější, ovšem ne příliš praktické) nebo bezdrátové odpalovací zařízení.

Máte-li světla, můžete je doplnit ještě několika užitečnými doplňky:

Reflektor – nasazuje se přímo na světla. Kromě toho, že chrání citlivé části zařízení, rovněž usměrňuje tok světla. Na trhu jsou k dostání různé tvary reflektorů. Každý ovlivňuje světlo jinak. Zjednodušeně řečeno, čím je delší a uzavřenější, tím bude kužel vrhaného světla zúženější.

Klapky – patří na reflektory a můžete jimi dále usměrňovat tok světla, případně ho v nežádoucím směru i odclonit.

Voštinový filtr – používá se opět ve spojení s reflektory nebo komínkem. Pomáhá vést světlo přímo. Omezuje únik světla mimo nasvícovanou část objektu.

Obrázek 3.2: Stálé světlo

Obrázek 3.3: Zábleskové světlo

Barevné filtry – umožňují tónovat světlo do různých barevných odstínů.

Pozadový reflektor – jeho zvláštní tvar dovoluje rovnoměrněji nasvítit pozadí za modelem/modelkou.

Komínek – vám zúží světlo na minimum. Namíříte-li ho např. na obličej modela/modelky, osvítí právě jen tuto vybranou část a v jejím okolí se bude světlo, směrem od středu, velmi rychle ztrácet. Ideální je kombinovat ho s voštinovým filtrem.

Skrze následující pomůcky je možné vytvořit světlo tvrdé nebo měkké.

- ❑ **Světlo tvrdé** – je ostřejší. Vytváří zároveň místa velmi světlá a na jiných místech velmi tmavá. Světlo je kontrastnější. Hodně prokresluje. V souvislosti s fotografováním ženy byste si měli dát pozor na to, že výraznější či vrásčité tváři může tento typ světla spíše uškodit než pomoci. Příliš zdůrazní nežádoucí rysy. Docílíte ho buď přímým osvětlením rovnou z reflektoru nebo použitím stříbrného odrazného deštníku či paraboly. K dostání je i ve zlaté barvě, která zajímavě ovlivňuje teplotu odráženého světla.
- ❑ **Světlo měkké** – (v Beauty častěji používané) dosáhnete ho tím, že světlo „procedíte“ skrze softbox, bílý difuzní deštník nebo jej odrazíte od bílého odrazného deštníku.

Toto je pouze náhled elektronické knihy. Zakoupení její plné verze je možné v elektronickém obchodě společnosti eReading.